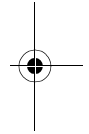
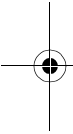

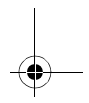
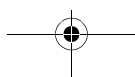
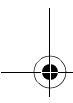
DRUGS EN DE SAMENLEVING

Omgaan met het drugsfenomeen op lokaal niveau

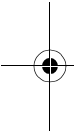
Freya Vander Laenen & Brice De Ruyver (eds.)

politeia

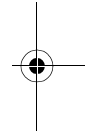

Publicatie naar aanleiding van het congres 'Drugs en de samenleving - Omgaan met drugs op lokaal niveau' (Gent, 27 september 2011). Dit congres was een initiatief van Uitgeverij Politeia in samenwerking met het Institute for International Research on Criminal Policy (Universiteit Gent).

© 2011, Uitgeverij Politeia nv
Ravensteingalerij 28
1000 Brussel
Tel: 02/289.26.12
Fax: 02/289.26.19
E-mail: info@politeia.be
www.politeia.be

Niets uit deze uitgave mag worden veeelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, microfilm, elektronisch of welke andere wijze ook zonder voorafgaandelijke schriftelijke toestemming van de uitgever.

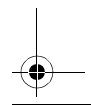
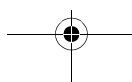
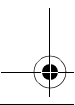
De auteurs en de uitgever streven naar betrouwbaarheid van de gepubliceerde informatie waarvoor ze echter niet aansprakelijk kunnen worden gesteld.

ISBN 978-2-509-01200-5

9 782509 012005 >

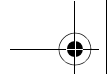
Wettelijk depot: D/2011/8132/316
ISSN: 2030-2711
ISBN: 978-2-509-01200-5

Inhoudstafel

Woord vooraf	5
Freya Vander Laenen, Brice De Ruyver	
Een integraal en geïntegreerd drugsbeleid ontwikkelen: een handvat voor goede voorbeelden	9
Freya Vander Laenen, Charlotte Colman, Liesbeth Vandam	
Lokaal drugoverleg, de motor van een lokaal alcohol- en drugsbeleid	23
An Schelpe	
Druggebruikers in contact met Justitie: grenzen van de mogelijkheid om naar de hulpverlening te oriënteren en de noodzaak tot creativiteit	39
Annemie Serlippens	
AZiS, Assertieve Zorg in de Samenleving	45
<i>Systematische intensieve samenwerking van partners uit diverse sectoren/organisaties rond de problematiek van 'zorgwekkende zorgmijders'</i>	
Kris Van de Sype, Steven Gillis	
Preventie op beats: tien jaar Breakline peersupport	59
Jan De Smet	
RecceR: spanning als preventie	79
Etienne Janssen, Freya Vander Laenen	

Woord vooraf

Freya Vander Laenen, Docent Vakgroep Strafrecht en Criminologie, IRCP, UGent
Brice De Ruyver, Docent Vakgroep Strafrecht en Criminologie, IRCP, UGent

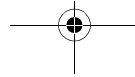
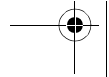
Met het drugscongres '*drugs en samenleving*' knopen de organisator uitgeverij Politeia en partner IRCP, aan met een traditie uit de jaren negentig: de jaarlijks terugkerende congressen '*drugbeleid 2000*' die in diverse steden werden georganiseerd. Het waren talrijk bijgewoonde samenkomsten die de veldwerkers uit de onderscheiden sectoren van het drugsfenomeen en de weinige politici die zich toentertijd interesseerden in de drugsproblematiek verenigden. De laatste groep kwam zowel hun beleidsvisie en hun beleidsmaatregelen toelichten als kennis opdoen over de onderscheiden sectoren van het drugsbeleid. Dit laatste was trouwens een doelstelling van de congressen.

Het samenbrengen van vertegenwoordigers uit de onderscheiden sectoren zorgt steeds voor een wederzijdse kruisbestuiving en stimuleert de ontwikkeling van domeinoverschrijdende initiatieven.

Tot halverwege de jaren negentig waren er niet zoveel Belgische politici die echt een brede en diepe kijk hadden op het multidimensioneel drugsfenomeen. Deze situatie veranderde met de oprichting van de '*Werkgroep drugs*' in de Kamer van Volksvertegenwoordigers (1996 – 1997).

De werkgroep drugs koos ervoor bottom-up te werken. Tientallen experts en veldwerkers werden uitgenodigd en hun ervaringen, analyses en voorstellen werden meegenomen in de besluiten en aanbevelingen van de werkgroep. De toevoeging van de werkgroep bestond uit de keuze voor een integrale en geïntegreerde aanpak van het drugsfenomeen.

Dit en andere, meer sectorspecifieke voorstellen werden, met enige vertraging omwille van de Octopushervorming bij politie en justitie, overgenomen in de Federale Drugsnota van januari 2001.

Woord vooraf

Het Belgisch drugsbeleid trad een nieuwe fase in. Voor de initiatiefnemers van de congressen 'drugbeleid 2000' was een belangrijke doelstelling, de voeding van het beleid vanuit het werkveld, bereikt.

In de eerste helft van de jaren 2000 lag de focus van het beleid op de aanpassing van de drugswetgeving, op de invoering van de proefprojecten die waren aangekondigd in de federale drugsnota en op een betere financiering van de drughulpverlening.

De uitbouw van een geïntegreerd en integraal drugsbeleid daarentegen, verliep en verloopt ongelijk en fragmentarisch. Men mag zich niet blind staren op de blijkbaar succesvolle projecten 'proefzorg' en 'drugbehandelingskamer'. Niet toevallig werden deze gestroomlijnde samenwerkingsverbanden tussen justitie en de drughulpverlening opgestart in de Gentse regio. Nergens zijn de randvoorwaarden – onder meer op het vlak van de hulpverleningscapaciteit – zo gunstig.

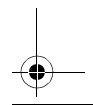
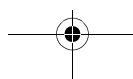
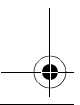
Op andere domeinen en in de rest van het land loopt de sectoroverschrijdende samenwerking – enkele 'good practices' en veelbelovende projecten niet te na gesproken – veel problematischer en is nog veel winst te boeken.

Om deze sectoroverschrijdende samenwerking te stimuleren heeft men nood aan een forum waar de uitwisseling en bevordering van expertise in de hand wordt gewerkt, een drugscongres bijvoorbeeld.

Uitgeverij Politeia zat duidelijk op dezelfde golflengte en we vonden elkaar in een gemeenschappelijk project waarvan het eerste resultaat voor u ligt.

Wat de onderwerpen betreft die op het drugscongres 'Drugs en de samenleving' aan bod zijn gekomen en waarvan de weergave in voorliggend boek te vinden is, kunnen we het volgende kwijt.

Tijdens het plenaire gedeelte kwamen de bouwstenen van een geïntegreerd en integraal lokaal drugsbeleid aan bod en werd een stand van zaken gegeven over het geïntegreerd lokaal drugsbeleid. Net omdat het drugsfenomeen een maatschappelijk fenomeen is geworden waar heel wat sectoren op alle beleidsniveaus mee geconfronteerd worden (OCMW, ondernemers, justitie, horeca, media, ...) debatteerden deze actoren over hun ervaringen met het drugsfenomeen en over hoe zij met het fenomeen – zouden willen – omgaan.

In de namiddag werd in vijf werkgroepen ingegaan op belangrijke aspecten van het drugsbeleid. Werkgroep 1 '*Lokaal drugsoverleg: hoe sterk is de lokale keten?*' besprak de mogelijkheden van het lokaal drugsoverleg als motor van het lokaal drugsbeleid.

In werkgroep 2 werd bediscussieerd welke rol de eerste lijns-welzijns- en gezondheidszorg (huisartsen, algemeen welzijnswerk, OCMW, JAC's, ...) kan opnemen bij de uitbouw van een geïntegreerde zorg voor druggebruikers.

Werkgroep 3 zocht naar manieren om om te gaan met nieuwe en moeilijk te bereiken doelgroepen, zoals Oost-Europese druggebruikers en dubbele diagnose patiënten. Ook de vijfde werkgroep '*Jongeren, hoe bereiken?*', ging op zoek naar strategieën om op een interactieve manier met jongeren te communiceren.

In werkgroep 4, '*Druggebruikers in contact met justitie: grenzen van de mogelijkheid om naar hulpverlening te oriënteren en de noodzaak tot creativiteit*', bespraken de actoren uit de strafrechtsbedeling en de hulpverlening hoe de samenwerking tussen deze actoren op een optimale manier kan worden verder gezet.

Het congres '*drugs en samenleving*' wilde op basis van wetenschappelijk onderzoek en van ervaringen en knowhow vanuit de praktijk aan de diverse actoren handvaten mee te geven voor de uitwerking van een geïntegreerd drugsbeleid. Met dit congres, en volgende congressen, willen we de uitwisseling en bevordering van expertise verder stimuleren.